

[Strøm.]

almindeligvis er baseret paa en Akkordpris efter Overenskomst, er for lille. Atter andre har klaget over, at der har været for ringe Tilsyn med Arbejdet o. s. v. I denne Forbindelse peger jeg paa, at Gennemsnitsfortjenesten ved det flyvende Korps har været 1 Kr. 07 Øre pr. Time og for Læplantningsarbejder 1 Kr. 27 Øre pr. Time, men at der jo i Henhold til Loven har været arbejdet paa nedsat Arbejdstid. Det er klart, at naar der er Tale om en Gennemsnitsfortjeneste, har nogle af Deltagerne tjent mindre, andre mere, alt efter som Evnerne var til Stede til at gøre sig gældende ved Akkordarbejde. I nogle Tilfælde har Klagerne været berettigede, i andre ikke, men det er min Opfattelse, at Hedeselskabet bestræber sig for at skabe de bedst mulige Arbejdsforhold, og jeg haaber, at det maa lykkes fuldt ud i de kommende Dage.

Jeg har villet knytte disse Bemærkninger til Lovforslaget for at henlede Opmærksomheden paa det Pionerarbejde, der allerede er udført og i den kommende Tid vil blive udført rundt omkring i Landet af Byernes arbejdsløse. Nu er det ikke alene den stærke, stræbsomme Hedebonde, Udflytteren, Landarbejderen og Skovarbejderen, der gør dette Pionerarbejde med at indvinde nye Arealer, gøre dem dyrkbare og beplante dem og saaledes er med til at gøre vort lille Land noget større; nu er det ogsaa Arbejderne inde fra Byerne, der er med i dette Arbejde, de unge Byarbejdere, for hvem det til at begynde med falder noget fremmed at færdes ude paa de ensomme Steder, at haandtere Øksen og Skovlen, Spaden og Hakken, og hvad nu de forskellige Arbejdsredskaber hedder, men det rettes forholdsvis hurtigt. Det hænder vel ogsaa, at disse Arbejdere inde fra Byerne, naar de møder til Arbejdet, til at begynde med ikke rigtig forstaa den Befolkning, der lever paa de Egne, hvor Arbejdet skal udføres, ligesom Egnens Befolkning til at begynde med ikke rigtig forstaa Byarbejderne. Men i det store og hele er det sikkert rigtigt, naar jeg siger, at dette Forhold hurtigt kommer i Orden, og at der etableres et godt Samarbejde med gensidig Respekt for hinanden, saadan at den Forstaaelse mellem By- og Landbefolkning, som vi sikkert alle er interesserede i, fremmes ogsaa gennem de her omhandlede Arbejder.

Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige Støtte til hurtigt Gennemførelse af Lovforslaget.

Nørskov: Gennem Aarhundreder var Skovene her i Landet i ustandselig Tilbagegang. Først ved Skovforordningen af 27. September 1805 blev der truffet Værneforanstaltninger for at beskytte de Skove, som var tilbage. Derefter tog Staten Arbejdet op for Plantning af nye Skove og Plantager. Men til Trods herfor var Jyllands Skovprocent i Aaret 1860 dog kun 2,5. Først efter Hedeselskabets Stiftelse og et energisk Agitationsarbejde for Plantningssagen i Forbindelse med direkte Statsstøtte er det lykkedes at hæve Skovprocenten betydeligt. Derved er der sket et stort Fremskridt til Gavn for vort Land. Mange Egne har ganske skiftet Karakter, har faaet Skovlandskabets venlige Udseende og milde Klima. Netop i denne Tid maa vi være taknemmelige for det store Plantningsarbejde, der er udført her i Landet gennem de to sidste Menneskealdre. Vi har i vore Skove og Plantager en Tømmer- og Brændselsreserve, som vi nu kan ty til ligesom under den sidste Krig.

Men til Trods for det store Plantningsarbejde, der er udført herhjemme gennem de to sidste Menneskealdre, og det høje Udbytte, de danske Skove giver, hører Danmark dog endnu til de skovfattigste Lande i Europa. Vi maa aarligt indføre store Mængder af Tømmer og Træ fra andre Lande. Naar det er Tilfældet, er det betimeligt at udvide vort Skovareal, og jeg erindrer om, at jeg ved Skovlovens første Behandling her i Folketinget den 5. December 1933 slog til Lyd for at fremme Plantningen af Skove og Plantager, særlig paa Hedestrækninger og andre uopdyrkede Arealer. Hertil vil jeg nu føje, at vi ønsker fra vor Side at undtage de Oldtidsminder, som findes spredt ud over vort Land i Form af gamle Kæmpehøje, høje Udsigtspunkter og ogsaa gammelt Egepur og Egekrat. Disse gamle Oldtidsminder mener vi vedblivende maa have det Udseende, de har haft gennem Aarhundreder, og altsaa ikke bør beplantes.

Men i det store og hele hilser jeg Lovforslaget med Tilfredshed, og selv om Beplantningen af tarvelige Hede- og Klitarealer i flere Tilfælde i første Generation kun kan blive Værneskove, saa har saadanne Skove alligevel deres Betydning, hvilket ogsaa er paavist i Bemærkningerne til Lovforslaget. Særlig i disse Tider med den store Arbejdsløshed vil det være en god Foranstaltning at beskæftige en Del af de arbejdsløse med Plantningsarbejde, og lad os ikke glemme, at dette Arbejde giver ikke alene Beskæftigelse ved Anlægget, men